

GIGI

joi, 18 februarie 2016

^i dac tot suntem la începutul lui 2016, mi-am propus s strecor printre rândurile acestei prime aparicii a Gran icei din acest an, ni_te gânduri bune.

Gânduri

bune, care se reg sesc într-o poveste ai c rei eroi nu sunt croici în lumea basmelor, ci fac parte dintre noi, p mântenii de rând – cu toate bunele _i relele noastre.

Povestioara

noastr este cât se poate de real , se na_te într-o banal duminic de octombrie a anului care tocmai s-a epuizat, iar la urechile mele a ajuns cu totul întâmpl tor, istorisit fiindu-mi de c tre însu_i protagonistul acciunii.

Lui

Gheorghe „Gigi” Ifca, c ci despre el este vorba, îi place fotbalul – la fel ca multora dintre noi, ce-i drept! Îns , spre deosebire de marea parte a iubitorilor acestui sport, Gigi îl _i practic – tot din pl cere – în ciuda durerilor pe care _i ast zi le resimte la genunchiul stâng, datorate unei vechi accident ri survenite pe terenul de fotbal. În plus – ca s conchidem cu toci c joac doar din pl cere – este atacantul echipei din Clocotici, din liga a V-a, lig în care renumeracia primit de juc tori, dac cumva exist , este un fel de glum ...la care nici m car nu-ci vine s zâmbe_ti!

În fine, cu Gigi obi_nuiam s schimb impresii despre aceast lig , a V-a, despre cum se simte meciul de-acolo, din interior, iar experienta lui îmi era deosebit de util pentru articolul sportiv pe care îl pl nuiam la acea vreme.

A_a

am ajuns, printre altele, _i la meciul din deplasare al Croaciei Clocotici cu Voinca ^o_dea din octombrie. Dup ce mi-a vorbit despre faulturi, centr ri, demarcaje, pase, rat ri _i goluri m-a întrebat dac _tiu de un anume accident rutier, petrecut în ziua meciului, la Colcani, pe la jum tatea drumului dintre Re_ica _i Boc_a.

Zona

în cauz e „numai bun ” pentru asemenea evenimente, eu însumi v zusem vreo trei tampon ri zdravene acolo _i mai auzisem de cel pucin înc atâtea din povestirile _oferilor. A_a c , n-am prea tres rit de mirare! Îns , despre accidentul cu pricina nu aveam habar. „ S-a întâmplat atunci – continu el, cu calmu-i caracteristic – dup ce-am plecat de la meci... Ne-am urcat echipa în cele dou microbuze ale noastre, cu gândul s ne oprim la o bere la M ureni. Pe drum, nu _tiu cum, dar ne hot răm subit s nu mai r mânem la M ureni, ci s ne bem berea la Re_ica. Parc ne mâna ceva de acolo! B iecii din cealalt ma_in n-au venit cu noi, au decis s r mân , totu_i, la o teras din M ureni. A_a c , am plecat f r ei. Când am trecut pe lâng Colcani, pe porciunea aia de drum întins , lâng Bârzava, de-odat am auzit un glas precipitat: „Stai, stai, stai, opre_te!”. Era Balaci,

antrenorul nostru...strigase la _ofer s opreasc c-a v zut o ma_in pr v lit în ap . Eu eram chiar lâng u_a lateral a microbuzului. Am tras-o repede _i-am luat-o la fug spre ma_in . Înc mai ie_ea fum din ea...un fum de- la de metal izbit _i de cauciuc frecat „la greu” de _osea. Asta m-a f cut s cred c în minutul la s-a întâmpnat totul. Ma_ina st tea r sturnat pe partea _oferului. Am intrat în ap _i...brrr!, c _i-acum m trec furnic turile de cât de rece era, m-am uitat s v d cine era acolo. Am v zut doar o femeie, pe care apa o tr gea, parc , tot mai tare înspre ea! Am strigat la ea, dar degeaba! Î _i pierduse cuno_tinca. Am tras cu disperare s deschid u_a din dreapta, s ajung cumva la ea _i-am r mas cu mânerul în mân . S-a rupt! Maaam , _i timpul m presa, _i m simceam tot mai neputincios de unul singur acolo...

Dar

în timp ce încercam s p trund în ma_in , aud un pleo_net hot rât în ap . Venise unul chitit s m ajute! Din p cate nu mai _tiu cum îl cheam , dar _tiu c se întorcea _i el, tot de la meci. Era boxer! M-am dus în spatele ma_inii, am reu_it cumva s deschid haionul _i, noroc cu scaunele care erau rabatabile, am ajuns la ea. I-am dezlegat centura _i am t rât-o, cu grij , c tre capot . Parbrizul l-a spart, între timp, b iatul de la box...cu pumnul.”

Am

încercat s m închipui pe mine într-o situație similar . Cum a _fi reacționat? Mi-ar fi pl cut s cred c a _proceda aidoma celor doi sportivi, c a _s ri f r ezitare _i a _salva viețile unor necunoscuci, aflate în pericol! Sau, poate c a _sta doar pe margine, la o distanță confortabil fac de ap _i a _privi, cu oare_ ce emoție, cum accionează alții, pregătiti fiind, în sinea mea, s îmi ofer sprijinul...dac chiar mi se cerea? Sau, poate, pur _i simplu nu opream _i îmi vedeam nestingherit de drum, la fel cum _i-a v zut de-ale sale _i cel care i-a acro_at ma_ina acelei doamne, proiectând-o în râu, în urma unei dep _iri, hai s -i spunem eufemistic, neinspirate?

Îns ,

m-am gândit _i la situația în care a _fi fost eu în locul acelei doamne. Ce a _fi f cut eu, în situația dată , dac prin preajm nu se g sea nimeni ca b iatul de la box _i ca... Gigi?

P.S. Pe internet, referitor la acest subiect, o s g sici o _tire, prelucrat ulterior de mai multe publicații, precum c accidentul s-ar fi produs în urma vitezei excesive a _ofericeii _i a griblurii de pe marginea carosabilului, iar femeia ar fi scoasă din ap de c tre echipajul unei ambulance sosite la fața locului. Ca s vezi!...

Daniel Lucacela